

gedaan, en te Hoorn als adjunct-inspecteur gefungeerd, waar hij een verwoed hockeyspeler was! In 1935 keerde hij in zijn geboortestad terug, waar hij zich, behalve met de inspectie van de Rotterdamse buitengemeenten – 40 dorpen notabene – belastte met de opleiding van verificateurs. Dááruit en uit de opleiding van surnumerairs voor de Invoerrechten en Accijnzen groeide de Rijksbelasting-academie, waaraan hij jarenlang docent was.

In 1925 was Van Tilburg inmiddels getrouwd met Jannetje Adriana Stickers, uit welk huwelijk een zoon Antonie (1923) en twee dochters Clara Cornelia Maria (1926) en Cornelia Albertina (1932) geboren werden.

De vijf oorlogsjaren, in Rotterdam meer dan elders in Nederland aan den lijve ondervonden, gingen natuurlijk niet ongemerkt aan Jan van Tilburg voorbij. De door Rost van Tonningen hem in 1944 verleende titel van hoofdinspecteur, sloeg hij af, maar hij oefende wel de voorrechten daaraan verbonden, uit.

Van Tilburg had natuurlijk gezag. Hij werd onmiddellijk het middelpunt van het verzet der belastingambtenaren. In het Nationaal Steunfonds financierde hij in Rotterdam die resistentie, en nadat Koopmans was gefusilleerd en Westra was ontvlucht, zette hij met Hollaar het werk voort. In het voorjaar van 1944 was hij voorzitter van het locale Werkcomité Illegaliteit; in het najaar zou hij voor de financiering der spoorwegstakers zorgen: enige tonnen per week! Die bedragen kreeg hij los van het bedrijfsleven. Men geloofde in zijn autoriteit! Na onze nationale bevrijding zou er nog méér dan twee miljoen van de door hem verzamelde fondsen blijken over te zijn!

Die zich in de bezettingstijd beurtelings Van Lent, De Zwart en Wiebes (sic!) noemde; die zoveel had bijgedragen om de banier van de nationale geestkracht in verdrukking hoog te houden – die zou natuurlijk, als vanzelf, maar in de hem kenmerkende bescheidenheid op 5 mei 1945 voor het Rotterdamse voetlicht treden!

Van Tilburg was inmiddels werkelijk tot hoofdinspecteur der Belastingen benoemd. Hij nam voor de vrijzinnig-democraten zitting in de Gemeenteraad; korte tijd daarna trad hij toe tot de Partij van de Arbeid. Hij werd in 1946 wethouder voor de Financiën en het Havenbedrijf van Rotterdam, welke functie